

Ôi Dể Thương Mưa Xuân

Ôi dể thương! Trời mưa Xuân em ạ...

Mưa nhỏ thôi, mưa thật là êm ả
Không gió, mưa không nghiêng
Mưa như em làm duyên!

Chim thức dậy, đang chuyền trên nhánh đào, hoa nở...
Mưa nhẹ nhàng, nhỏ nhỏ, mưa chào mừng buổi mai!
Anh nhớ em, không nhớ ai
Bởi vì em, duy nhất!

Em nhìn kìa, ong mật...good morning Honey...
Good morning bay bay tà áo em trong mộng!
Áo dài em gọn sóng, con thuyền mười bảy, xưa...
Hồi đó, nắng hay mưa...bây giờ mưa, nước mắt?

Anh nhớ em nhớ thật: khi không mình xa nhau
Em không biết tại sao Mạ Ba tàn nhẫn thế
Hồi xưa, đời thủ lễ, đời sau...nhắc, ngại ngùng...
"Gái lớn lên, lấy chồng!" . Định đề của Euclid?

*

Mưa...mưa...xe bus
vừa đậu cũng vừa đi
Xe để lại cái lè đường cỏ xanh lấm tấm
Mưa nhỏ chưa trải thảm mà buồn đã lan lan...

Mưa Xuân...tôi nhớ nàng. Xe lửa vang còi sớm
Bây giờ là rất muộn...chờ mãi tận Krongpha!
Thống nhất được sơn hà, người ta bán "sắt vụn".
Người ta làm Cách Mạng...là làm cuộc đổi thay!

Trời mưa sáng hôm nay, từng giọt nước mắt nhỏ
Giọt lệ rồi sẽ vỡ, nắng lên rừng sẽ khô!
Một Dran đầy thơ...con ngựa thồ lằm lũi!

Người Thượng già không nói...lặng lẽ đi ra nương!

Máy bay đậu Liên Khuơng, kìa ai về Đà Lạt
Chiếc taxi đón khách, chiếc taxi chạy đi
Đường cao tốc xe bay,
lòng đường mưa chắc đặng...

Và...

Môi ai cũng mọng

*Tôi muốn hôn...mùa Xuân trên nụ hoa đào mừng
hỡi Đà Lạt thành phố những sáng mưa có gió
mưa bay bay mưa phùn...*

Em ơi đừng dửng dưng, anh nhìn mưa, cảm xúc
Em ơi em đừng khóc. Mười bảy tuổi...muôn năm!

Trần Vấn Lệ